

ગજબની વરસી ગઈ, લઈને પ્યાર પહેલી નજર,
ચમકતી વીજ હતી, ધારદાર પહેલી નજર.

બધું તણાઈ ગયું, થઈ ગયું બધું ચોખ્ખું,
પડી, તો એમ પડી ધોધમાર પહેલી નજર.

ગઈ બતાવી, ભીતરના ભરેલ ભંડારો,
અભેદ ચીરી ગઈ અંધકાર પહેલી નજર.

હવે ન માંડ ઓ જ્યોતિષિ કુંડળી એની,
સમય-સમજ-હૃદયની આરપાર પહેલી નજર.

દરેક શ્વાસે થતું શ્વાસ આખરી છે આ,
દઈ ગઈ છે, અજબ ઈન્તિઝાર પહેલી નજર.

રહી નથી જ ગણતરી કશાયની મિસ્કીન,
કરી ગઈ છે બધુંયે અપાર પહેલી નજર.

અત્યારે તો તું અહીંથી કદી નીકળે નહીં,
સપનાંઓ ભરબપોરે તો સામાં મળે નહીં.

ઓ દિલ સૂરજની જેમ તપે શું વળે અહીં,
આ તો પહાડ પથ્થરોના પીગળે નહીં.

આવેશ ઘડીભરનો હતો પણ અસર જુઓ,
પગ, કોઈ પણ પ્રકારે એ તરફ વળે નહીં.

કેં એમ આ એકાંતમાં ભોંઠો પડ્યા કરું,
જાણે કે ભૂમ પાડું ને તું સાંભળે નહીં.

મિસ્કીન એ જ દાબી દીધેલા છે ઉમળકા,
બીજું તો કોઈ આંસુ બની ઉછળે નહીં.

વરસાદ જેમ તારું ધોધમાર આવવું,
ખૂશબુનું મારામાંથી આરપાર આવવું.

જાણી ગયા કે રોકી શકતો કોઈને નથી,
બસ ત્યારથી છે આંસુનું ધરાર આવવું.

આવી ચઢું છું એમ હવે તારા નગરમાં,
ઓસરવા જાણે પૂરનું મારમાર આવવું.

બીજાનો શું હું મારો પણ બની શક્યો નથી,
છોડી દે રોજરોજ ઓ વિચાર આવવું.

હું પણ ગજા બહારનું વરસ્યો છું જીવનમાં,
જાણું છું મેઘ શું છે મૂશળધાર આવવું.

મિસ્કીન ગળથૂથીમાં ગઝલની અસર છે આ,
રજૂઆતમાં રહ્યું છે શાનદાર આવવું.

કમનસીબી ક્યાંકથી પણ મહારી આગળ નીકળે,
હોઉં ગંગાકાંઠે પણ ખોબામાં મૃગજળ નીકળે.

એક પણ ડગલું કદી ભરવા ન દીધું છૂટથી,
મહેં જ મહારા હાથથી બાંધેલ સાંકળ નીકળે.

ખૂબ ઠેકાણે મૂક્યા'તા ને કદી નહોતા જડ્યા,
આખરી પળમાં એ ઓશીકેથી કાગળ નીકળે.

જિંદગીનું થઈ ગયું આ કેવું આંબાવાડીયું?
આંખ ખોલીને ભરું પગલાં તો બાવળ નીકળે.

સાયવ્યા સંબંધ જેના નામ પર વર્ષો સુધી,
એ બધું, એવું બધું આ મનની અટકળ નીકળે.

કોઈ શું? આંસુય પણ ક્યાં આવતાં આંખો કને,
એ ય સાચું, આંખ જો ખોલું તો ઝાકળ નીકળે.

ત્હારો છું ફક્ત ત્હારો છું એ ખ્યાલ કરી દે,
આપે ભલે તું ઝેર કિંતુ વ્હાલ કરી દે.

ક્યાં જીદ છે? હૃદયને અબ્બીહાલ કરી દે,
મન થાય ત્યારે નાખી નજર ન્યાલ કરી દે.

આંસુને આંખ સુધી જવા દે સહજ ઓ મન,
આ શું કે લોક જુએ એવા તાલ કરી દે.

ચુસાઈ ગયેલાં છે બધાં હીર ઝૂંપડે,
એ બાળકોના લાલચટક ગાલ કરી દે.

તું તૃપ્ત થા કે તરફડે તો ફેર શું પડે?
કે એવું તરસ તરફડી કમાલ કરી દે.

આ લાગણીના નામે રસાયણ જે આંખમાં,
લાગે જે તીર તાતું એય ઢાલ કરી દે.

બળવું જ લખાયું છે જો આ જીવને સદા,
કોઈ સાવ સૂની રાહની મશાલ કરી દે.

